

[Holstein.]

Forsvaret i Jylland saaledes, at der bliver overvejende Sandsynlighed for, at den jyske Division i Tilfælde af Krig overhovedet vil faa Tid til at blive mobiliseret. Og i denne Forbindelse vil jeg give Spørgsmaalet videre Sigte: om den højtærede Regering stadig ikke finder det formaalstjenligt, i Betragtning af, hvad der foregaar i Verden omkring os, at forbedre det danske Forsvarsberedskab saa meget, at der tilvejebringes Sandsynlighed for, at en eventuel Mobilisering ogsaa paa Øerne af det Militærberedskab, som aarligt koster Landet op imod 40 Mill. Kr., ikke bliver standset og knust i Starten, og Sandsynlighed for, at nogle Luftangreb ikke straks ved Krigens Begyndelse forvolder en saadan Ødelæggelse i den civile Befolkning, først og fremmest i København og i Provinsens betydningsfulde Bycentre, at Overgivelse til Angriberen straks vil blive Følgen.

Samtlige smaa Lande i Europa har i det sidste Aars Tid i betydelig Grad forøget og forbedret deres Forsvarsberedskab, og for længst har de forberedt sig paa Beskyttelse og Forsvar af de store Byers Befolkning mod Luftangreb. Luftmanøvrer med Angreb og Forsvar har utallige Gange været afholdt baade ved Nat og ved Dag i andre Smaastaters Hovedstæder og Storbyer. I Danmark, i København, har saadanne Øvelser aldrig været afholdt, og den civile Befolknings Beskyttelse og Pleje i Tilfælde af Luftangreb er et Anliggende, som ingen ansvarlig Statsleder i Danmark har beskæftiget sig med.

For den velhavende Befolkning i Villakvartererne med solide Kældere og med Automobileer til rask Befordring ud paa Landet gaar det maaske endda. Men hvad vil den højtærede Regering mene, at Arbejderbefolkningen i de tæt befolkede Kvarterer paa Østerbro, Vesterbro og Amager vil tænke om Regeringen den Dag, Luftbomberne rasler ned over den, tænder Brand og forgifter Luften? Og hvad tror Regeringen, at de Medborgere, den som Befalingsmænd og menige sender til Slagtebænkene paa Søforterne eller ved vore ubeskyttede Mobiliseringscentre, vil tænke om Regeringens forsømte Pligter og Ansvar?

Et forraadt og skuffet Folk kan tage sig selv til Rette, ikke blot naar dets ansvarlige Ledere, som det skete for 12 Aar siden i Grækenland, har ført Nationen ud i en Erobringskrig, ud fra falske politiske Forudsætninger, med en nationalpolitisk Katastrofe til Følge, men ogsaa, naar ansvarlige Statsledere, medens Tid er, har

forsømt at sikre Nationen de Midler, som er nødvendige til dens Selvopholdelse og virksomme Nødværge under en paatvungen Forsvarskrig.

Der kan ske meget i det idylliske Danmark, den Dag Verdenshistorien spiller Terning om det lille Lands Skæbne.

Den højtærede Udenrigsminister hævdede paa Landsmødet i Aabenraa, at en Hovedårsag til, at Kulturriger var gaaet under, var overdreven national Selvhævdelsestrang. Jeg tror, man med større Ret kunde sige, at Årsagen var en svækket og alt for ringe Selvhævdelsestrang; og jeg tror, at den nationale Selvhævdelsestrang, som saadanne militære supplerende Foranstaltninger til den gældende Hær- og Forsvarsordning af 1932 vilde vidne om, saa lang fra at indeholde en Fare for Landets Sikkerhed vilde betyde en ganske anderledes Betyggelse, end den højtærede Udenrigsministers til det sidste iværksatte fantastiske Forsøg paa ved Hjælp af internationale Advarselsmemoranda i Genève at standse og vende Kursen i Verdenspolitikens militære Rustningsbevægelser.

Den højtærede Udenrigsministers Viceorgan her i København, „Ekstrabladet“, skrev for ikke længe siden: „Man maa jo være blind og døv, hvis man ikke forstaar, at Brandstoffet til den næste forfærdelige Verdenskrig hober sig op med uhyggelig stigende Fart, og man kan ikke lade være at le, naar man midt under denne Udvikling hører Budskaber fra Folkeforbundet, fra Fredsinstituttet i Genève. Vil der ikke snart blive gjort op med disse Barnligheder? Hvorfor er de ikke allerede nu smidt i Papirkurven?“

Den højtærede Udenrigsminister kan sagtens faa en socialdemokratisk Regering i Sverige og en radikal Regering i Norge til sammen med en tilfældig radikal Regering i det revolutionshærgede Spanien at rette den Art Nedrustningsmemoranda til Folkeforbundet. Men han overser ikke alene, at disse internationale Henvendelser i Genève er Slag i Luften, han underkender ogsaa, at der faktisk intet som helst militærpolitisk og strategisk Fællesskab er til Stede mellem Danmark, Norge og Spanien under en ny europæisk Krig. Norge har samme trygge geografiske Stilling paa Halvøen ved Nordhavet, som Spanien har paa Halvøen Syd for Pyrenæerne; og selv om Spanien vil blive mere udsat i en kommende Middelhavskrig mellem andre Stater, er Spaniens Neutralitetschancer langt større, end Danmarks er ved Indgangen til Østersøen under en Østersøkrig mellem Vest- og Østmagterne.